02/12/2018

Μητρ. Δημητριάδος: Το επιχειρούμενο Σύνταγμα θα αναιρεί τον εαυτό του

/ Επικαιρότητα

Συνέντευξη του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου δημοσιεύεται σήμερα στην εφημερίδα «Πρώτο Θέμα». Ο Σεβασμιώτατος απαντά για ζητήματα όπως η επιχειρούμενη αλλαγή του εργασιακού καθεστώτος των Κληρικών, η επικείμενη Συνταγματική αναθεώρηση, ο όρος «ουδετερόθρησκο» Κράτος και άλλα πολύ σοβαρά θέματα της επικαιρότητας, που θίγουν τις σχέσεις της Ελλάδος με το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την εν γένει, ανά τον κόσμο, Ορθοδοξία. Ολόκληρη η συνέντευξη έχει ως εξής:

Σεβασμιώτατε, εάν η Κυβέρνηση προχωρήσει μονομερώς, νομοθετώντας την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων των Κληρικών, τί θα κάνετε;

Κάποτε, όταν ο Γερμανός βασιλιάς απείλησε έναν μυλωνά ότι θα δημεύσει τον μύλο του, για να φτιάξει τα θερινά του ανάκτορα, εκείνος του απάντησε «Ευτυχώς στο Βερολίνο υπάρχουν ακόμα δικαστές». Έχει αποδειχθεί ότι και στην Αθήνα, όπως και στο Στρασβούργο, υπάρχουν ακόμα δικαστές. Είναι επιλογή της κυβέρνησης, αν θέλει, να μείνει στην ιστορία ως η κυβέρνηση των μαζικότερων απολύσεων που έγιναν ποτέ στην Ελλάδα, για να φτιάξει τα δικά της «θερινά ανάκτορα».

Πώς κρίνετε τα περί παραπομπής στη Συνταγματική Αναθεώρηση των εργασιακών σχέσεων των κληρικών;

Δηλαδή, το Σύνταγμα θα προστατεύει τις αποδοχές των Δικαστών και των Κληρικών; Την στιγμή που η βασική πρόταση του κυβερνώντος κόμματος είναι η εισαγωγή της ρήτρας της θρησκευτικής ουδετερότητας του κράτους, θα υποστηρίξει, ταυτοχρόνως, ότι το ουδετερόθρησκο Κράτος έχει συνταγματική υποχρέωση να εγγυάται τη μισθοδοσία των Κληρικών; Περιγράφετε ένα Σύνταγμα που αναιρεί τον εαυτό του. Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά.

Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι ζητά την προσθήκη της θρησκευτικής ουδετερότητας στο άρθρο 3, ώστε να μην υπάρχει δυνατότητα παρερμηνείας του, όπως έγινε με την απόφαση του ΣτΕ για τα Θρησκευτικά.

Επειδή τώρα κυκλοφορεί η θεωρία ότι όσοι Μητροπολίτες διαφωνούν με την συμφωνία της 6/11 είναι ακροδεξιοί, σας θυμίζω ότι ανήκω σ’ εκείνους που έχουν στηρίξει δημόσια την εφαρμογή των νέων προγραμμάτων σπουδών των Θρησκευτικών. Η απόφαση του ΣτΕ για τα Θρησκευτικά βασίζεται κυρίως στο άρθρο 16 παρ.2, γιατί αυτό θέτει ως συνταγματική υποχρέωση της Πολιτείας να περιλαμβάνει στους σκοπούς της Παιδείας την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης. Στο νέο Οργανόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας, και

παρά τη σαφέστατη πρόβλεψη του Συντάγματος, έχει απαλειφθεί η ανάπτυξη της θρησκευτικής συνείδησης από τους σκοπούς της Παιδείας, ενώ έχουν διατηρηθεί όλοι οι άλλοι. Εάν ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε να είναι συνεπής με τον εαυτό του και τίμιος στη σχέση του με την Εκκλησία, θα έπρεπε να προτείνει την αναθεώρηση του άρθρου 16, ώστε να αλλάξει και στο Σύνταγμα αυτό που άλλαξε στο οργανόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας. Γιατί δεν το κάνει;

Γιατί αντιδράτε στην προσθήκη περί θρησκευτικής ουδετερότητας στο άρθρο 3;

Το άρθρο 3 ρυθμίζει τις σχέσεις του Κράτους με την Ορθόδοξη Εκκλησία, όχι τις σχέσεις του Κράτους γενικώς και αορίστως με τις θρησκευτικές κοινότητες της χώρας μας. Αυτές τις σχέσεις τις ρυθμίζει το άρθρο 13 το οποίο καθιερώνει, με πολύ καθαρό και σαφή τρόπο, αυτό που ο ΣΥΡΙΖΑ ονομάζει «θρησκευτική ουδετερότητα». Το κάνει, όμως, χρησιμοποιώντας διαφορετική ορολογία. Το άρθρο 13 και το άρθρο 3 συλλειτουργούν με τρόπο δοκιμασμένο στο χρόνο, στο ΣτΕ και στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια κι έτσι το Κράτος δεν θρησκεύεται, δεν κάνει καμία αρνητική διάκριση εις βάρος θρησκευτικών κοινοτήτων αλλά, συγχρόνως, σέβεται το πασίδηλο γεγονός ότι το ελληνικό έθνος συνδέεται αναπόσπαστα με την Ορθοδοξία. Ας είμαστε ειλικρινείς. Ο πραγματικός ΣΥΡΙΖΑ θα πρότεινε αυτό που πρότεινε ο κ. Ν. Φίλης, ένας πολιτικός με σεβασμό, όπως φαίνεται, για το θρησκευτικό φαινόμενο, αφού είχε και ο ίδιος εκκλησιαστικές εμπειρίες, δηλ. την πλήρη κατάργηση του άρθρου 3 και του προοιμίου του Συντάγματος, αλλά και την αλλαγή του άρθρου 16 παρ.2. Αυτή είναι η ψυχή του ΣΥΡΙΖΑ. Όμως, ο πολιτικός ρεαλισμός του κυβερνητικού ΣΥΡΙΖΑ δεν του επιτρέπει, προς το παρόν, να εκφράσει την ψυχή του, οπότε αναζητήθηκε ένας συμβιβασμός. Θα μπορούσε να είναι ένας καλός συμβιβασμός, αλλά αυτό προϋποθέτει πολλή δουλειά, βαθιά γνώση του θέματος, επαγγελματισμό και επιμονή στην λεπτομέρεια. Επειδή δεν εκπληρώθηκαν αυτές οι προϋποθέσεις, αντί για έναν έξυπνο συμβιβασμό, έχουμε μια καταστροφική πρόταση, όχι μόνο για την θέση του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Εκκλησίας της Ελλάδας στην πατρίδα μας όσο και για την θέση της Ελλάδας στην Ορθοδοξία παγκοσμίως.

Γιατί η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι καταστροφική για την θέση της Ελλάδας στην Ορθοδοξία παγκοσμίως;

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι η Κερκόπορτα για να επιτύχει η Ρωσία αυτό που επιδιώκει τους τελευταίους 4 αιώνες. Να αναγνωριστεί ως η Τρίτη Ρώμη, ως το μόνο κράτος που έχει ειδική σχέση και ιδιαίτερους λόγους να ενδιαφέρεται για την Ορθοδοξία. Μέχρι σήμερα, όλος ο κόσμος γνωρίζει ότι η Ελλάδα είναι το κράτος που διατηρεί ειδικούς δεσμούς με την Ορθοδοξία. Όλος ο κόσμος αποδέχεται ότι, αν κάποιος θέλει να καταλάβει τον Χριστιανισμό και ειδικότερα την Ορθοδοξία, ο δρόμος για να το πετύχει αυτό περνά από την Ελλάδα και τις Θεολογικές της Σχολές. Κανείς δεν αμφισβητεί ότι η Ελλάδα έχει την πρωτοκαθεδρία ή για να το πούμε σαφέστερα, είναι μια παγκόσμια δύναμη για τον Χριστιανισμό και την Ορθοδοξία ειδικότερα. Και όλα αυτά οφείλονται σε δύο γεγονότα: στην ύπαρξη του Οικουμενικού Πατριαρχείου και στην ελληνική γλώσσα, στην οποία είναι γραμμένη η Καινή Διαθήκη, τα συνοδικά και λειτουργικά κείμενα, όπως και η πλειοψηφία των σπουδαίων Πατερικών συγγραφών. Έχετε σκεφθεί ποτέ γιατί η Ελλάδα είναι μεταξύ των 8 χωρών που μόνο αυτές έχουν δικαίωμα να διατηρούν Προξενείο στα Ιεροσόλυμα; Έχετε σκεφθεί ποτέ τί σημαίνει ότι οι Άγιοι Τόποι της Χριστιανοσύνης φυλάσσονται από Έλληνες καλόγερους; Η προσθήκη της θρησκευτικής ουδετερότητας στο άρθρο 3 σημαίνει ότι η Ελλάδα οικειοθελώς διακηρύσσει στον κόσμο ότι παραιτείται από αυτή την πρωτοκαθεδρία που έχει, ότι αρνείται την σχέση της με το Οικουμενικό Πατριαρχείο και τα Πρεσβυγενή Πατριαρχεία, ότι κόβει τους ιδιαίτερους δεσμούς της με την Ορθοδοξία και την ελληνική διασπορά απανταχού της γης. Καταλαβαίνετε τί σημαίνει αυτό σε παγκόσμιο επίπεδο; Πετάμε στα σκουπίδια, το διαμάντι της πίστης μας, που ακτινοβολεί και φωτίζει όλο τον κόσμο εδώ και 2.000 χρόνια.

Τότε, γιατί η Εκκλησία της Ελλάδος, σε αντίθεση με το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την Εκκλησία της Κρήτης, παραμένει σιωπηλή την ώρα που συζητιέται ακριβώς αυτό το θέμα στη Βουλή;

Η Ιερά Σύνοδος έχει μιλήσει έγκαιρα. Όλοι οι Μητροπολίτες είναι σύμφωνοι ότι δεν πρέπει να γίνει καμία αλλαγή στο άρθρο 3 και απορρίπτουν, χωρίς περιστροφές, την πρόταση για την προσθήκη της ρήτρας της θρησκευτικής ουδετερότητας. Αυτό έχει εκφρασθεί σε 2 τακτικές Ιεραρχίες. Είναι ευθύνη, πλέον, του

Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου να εκφράσει δημόσια και δυνατά την κοινή θέληση και βούληση της Ιεράς Συνόδου, ώστε να μην υπάρχει καμία αμφιβολία σε κανέναν. Ο ίδιος γνωρίζει πότε αυτό πρέπει να γίνει. Η Εκκλησία της Κρήτης έκανε και κάτι ακόμα που αξίζει συγχαρητηρίων και προσοχής. Στην θέση της για το Σύνταγμα προέταξε πριν από το άρθρο 3, το άρθρο 21, που προστατεύει τον θεσμό της οικογένειας και τον χαρακτηρίζει «θεμέλιο συντήρησης και προαγωγής του Έθνους». Αυτός ο χαρακτηρισμός δεν πρέπει να αφαιρεθεί από το Σύνταγμά μας, ειδικά σε μια εποχή που το δημογραφικό εξελίσσεται στη μεγαλύτερη απειλή για την πατρίδα μας.